

מ"ת 4902/11/22 - מדינת ישראל נגד אברה עזרא

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

מ"ת 4902-11-22 מדינת ישראל נ' עזרא(עציר)

בפני כבוד השופט עמית מיכלס
מבקשת מדינת ישראל
נגד
משיב אברה עזרא (עציר)
בשם המבקשת: עו"ד עינב וינוגרד
בשם המשיב: עו"ד גילה גואטה

החלטה

החלטה זו תתמקד בבחינת קיומן של ראיות לכאורה בתפ"ח 4871-11-22, במסגרתו הואשם המשיב בביצוע עבירות של רצח (באדישות), לפי סעיף 300(א) לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: החוק), ואיומים, לפי סעיף 192 לחוק.

רקע ועובדות כתב האישום

1. המשיב ויפה בריהון (להלן: יפה), היו בני זוג כשנתיים עובר ליום 6.10.22 בו בוצע הרצח. מספר שבועות קודם לכן התגלע סכסוך בין המשיב לבין קנאו פקדו ז"ל (להלן: המנוח), זאת על רקע נסיונות המנוח ליצור קשר רומנטי עם יפה. ביום 5.10.22 בשעה 21:10 לערך נפגשו השלושה סמוך לחנות פיצוציה ברחוב גליקסון 22 בנתניה (להלן: הפיצוציה), שם שהו יחד עם אנשים נוספים ושתו משקאות אלכוהוליים. אותה עת נשא המשיב סכין מתקפלת בעלת ידית שחורה עם להב חד באורך 10 ס"מ. במהלך שהייתם במקום התגלע ויכוח בין המשיב לבין מנוח, בין היתר, על רקע העובדה שהמנוח הסיר סיכה משיערה של יפה.

בשעה 23:30 לערך, עזבו המשיב ויפה את איזור הפיצוציה והלכו למגרש הספורט הסמוך ברחוב יוספטל, שם פגשו חבר (שחף בראנץ'), והתיישבו על מדרגות הבטון של היציע המקיף את המגרש. כעבור דקות ספורות הגיע המנוח למקום והתיישב בסמוך לשלושה, ובהמשך הצטרף אליהם אלמוג בראנץ'. בין הנוכחים התקיימה שיחה.

כשעה לאחר מכן, בשעה 00:30 של יום 6.10.22, לאחר ששחף ואלמוג עזבו את המגרש, יצאה יפה מהמגרש לדקות ספורות, ובמקום נותרו המשיב והמנוח. מששבה יפה למגרש וחלפה על פני המנוח שעמד על מדרגות היציע, טפח המנוח בידו על ישבנה, ויפה קראה לעברו: "מה נראה לך שאתה עושה?". בתגובה, המשיב שישב אותה עת על מדרגות היציע, מרחק מטרים ספורים מהמנוח, צעק לעברו "מה, מה עשית?" ומיד קם ממקומו, ניגש למנוח, הצמידו לגדר המגרש, שלף את הסכין ודקר אותו דקירה בירך ימין ודקירה בירך שמאל, זאת בשיוון נפש לאפשרות גרימת מותו.

מיד לאחר מכן ניגשה יפה למשיב, תפסה את ידו שאחזה בסכין, הרחיקה אותו מהמנוח תוך שהיא צועקת לעברו "מה אתה עושה?", משכה אותו לעבר היציאה מהמגרש והשניים עזבו את המקום בהותירם את המנוח פצוע ומדמם במגרש. ביציאתם מהמגרש, ניקה המשיב את דמו של המנוח עם עלה והשניים הלכו לבית המשיב.

כדקה לאחר שנדקר, התמוטט המנוח, ובבית חולים נקבע כי מותו נגרם כתוצאה מאיבוד דם שנגרם מפגיעת הדקירה בירך ימין בעורק הירך.

ביום 13.10.22 עת שהו המשיב ויפה בבית משפט השלום בפתח תקווה (בהליך המעצר לצרכי חקירה), איים הנאשם על יפה, בקוראו לעברה: "בגללך אני פה בת זונה את תשלמי על זה" וכן "אם אני נופל את תיפלי איתי ביחד".

2. לטענת המשיב, לא הוא הרוצח כי אם חברתו יפה, שאף הייתה הראשונה להיעצר לאחר האירוע. בחקירתה השלישית החליטה יפה להפליל את המשיב, ובהקשר זה נטען שהחקירה זוהמה, הן במישור הראייתי והן בשל ה"קיעון המחשבתי" בו לקו החוקרים כאשר סברו כי האחראי לרצח הוא המשיב באופן בלבדי. ב"כ המשיב לא בחלה בהפניית טענות קשות ביותר כלפי צוות החקירה, שלטענתה חרף קיומן של ראיות לכאורה נגד יפה, שם לו למטרה להפליל דווקא את המשיב, עד כדי ניסיון להעלים חומרי חקירה שיש בהם כדי להפליל את יפה. בעיקר התמקדה בכך שהנעללים שנתפסו בביתו של המשיב ועליהם סימני דם של המנוח הן אינן הנעללים שנקלטו בסרטון מצלמות האבטחה בפיצוציה בה נכח המשיב זמן קצר לפני האירוע.

3. לאחר שהוגשו עיקרי טיעון ונשמעו טיעוני הצדדים בישיבה מיום 20.12.2022 ולאחר שהתברר כי יכול ונפלה טעות בחוות דעתה של ד"ר מאיה פורמן מהמכון לרפואה משפטית בנוגע לתיאור הסכין שהועברה לבחינתה, נעתרתי לבקשת ב"כ המשיב לקבל חוות דעת מעודכנת, וזו הוגשה לאחר מספר ימים. בדיון שנערך ביום 3.1.2023 השלימו הצדדים טיעוניהם. בהמשך, בהסכמת המבקשת, נעתרתי לבקשת ב"כ המשיב להעביר את הסכין שנתפסה בביתו של המשיב לבדיקה במכון, ובעקבות הבדיקה התקבלה ביום 19.2.2023 הבהרה נוספת של ד"ר פורמן ממנה עולה כי "מבדיקת הסכין המתוארת ומהשוואה לפציעות בגופו של המנוח - סכין זו יכולה הייתה לגרום לפצעים בגופו של המנוח". בהינתן הבהרה זו, דחיתי את בקשת ב"כ המשיב להפנות שאלות נוספות לד"ר פורמן (ויוזכר כי גם כך מדובר בהליך חריג של השלמת ראיות לאחר הגשת כתב האישום). לאחר שביום 17.3.2023 הוגשו מטעם ב"כ המשיב "השלמת עיקרי טיעון", הגיעה שעת ההכרעה.

דיון

4. נזכיר תחילה כי מצויים אנו בשלב בו על בית המשפט לבחון האם יש בראיות התביעה פוטנציאל להרשעת הנאשם בתום ההליך המשפטי, זאת מבלי שנדרש לעמוד על משקלן של הראיות ועל מהימנות העדים, בחינה השמורה להליך העיקרי. כל שנדרש בית המשפט הוא לבחון האם קיים סיכוי סביר שעיבודן של הראיות הגולמיות במשפט יוביל לביסוס אשמת הנאשם מעל לספק סביר [בש"פ 8311/13 אברמוב נ' מדינת ישראל, פסקאות 20-21 (19.12.2013); בש"פ 2411/15 מדינת ישראל נ' דנה, פסקאות 11-12 (21.4.2015)]. עוד נקבע בפסיקה כי תשתית לכאורית למעצר עד תום ההליכים יכול שתמצא אף בראיות "נסיבתיות", מקום שהן מצטברות לכדי מסכת ראייתית רצופה ובעלת משקל שיש בה פוטנציאל להרשעה [בש"פ 1658/18 בדראן נ' מדינת ישראל, פסקאות 8 - 10 (12.3.2018)].

5. לצורך הבנת האווירה שקדמה לרצח, נביא תחילה חלק מתכני השיחות שנערכו בין המשיב, המנוח ויפה בימים שקדמו לרצח. לאחר מכן נבחן את ראיית התביעה המרכזית שהיא עדותה של יפה, אשר נכחה במקום בזמן הרצח והייתה עדה לו. בהמשך נבחן את הראיות הפורנזיות והאחרות המצטרפות לעדותה של יפה, וכן נבחן את גרסת המשיב והתייחסותו לראיות שנאספו נגדו.

לעיוני הוגשו שני קלסרים של חומרי חקירה. למען הנוחות יכונה קלסר המסמכים קלסר א' ואילו קלסר ההודעות יכונה קלסר ב'.

הרקע לרצח, שיחות הטלפון והפגישה בפיצוציה

6. בימים שקדמו לרצח, נערכו מספר שיחות טלפון בין המנוח לבין יפה, בין יפה לבין המשיב ושיחה משולשת ביניהם. מהשיחות (הרבות) ניתן ללמוד על אווירה מתוחה, רווית קנאה בין המנוח שהיה בקשר עם יפה לבין המשיב, שהיה החבר הנוכחי שלה. אצין כי טענות ב"כ המשיב בנוגע לטיב מערכות היחסים ועומק הקשר החברי בין המשיב לבין יפה ובין המנוח לבין יפה דינו להתברר במסגרת התיק העיקרי. לעת הזו די אם נתרשם מקיומה של מערכת יחסים מורכבת בין השלושה, כפי שעולה מהדוגמאות שיפורטו להלן וכן מעדויות חבריו של המנוח שחף בראנץ ונתניאל ממו (ב/4, ב/13), מהן ניתן ללמוד אף על אירוע קודם בו נקט המשיב באלימות כלפי המנוח.

7. בתאריך 1.10.2022 (4 ימים לפני הרצח) התקשר המנוח 5 פעמים ליפה, כאשר מלל השיחות מלמד שהיה אובססיבי כלפיה. בשיחה משעה 18:14 אמר ליפה שהשפיל את החבר שלה (המשיב); שלאחר מאמץ השיג את מספר הטלפון שלה מחבר; בהמשך השיחה הסתבר שהמשיב נמצא עם יפה. המשיב שאל את יפה עם מי היא מדברת, יפה ענתה שמדובר במנוח שטוען ש"שעשה לך אתמול בית ספר", אז המנוח אומר "ביי" ומנתק. 16 דקות לאחר מכן המנוח שב ומתקשר ליפה, המשיב שנמצא לידה מתערב, בשיחה אחרת המשיב אומר למנוח בקללות שלא יתקשר למספר הזה (של יפה), בין השניים מתפתחים חילופי דברים קשים, והמנוח אומר למשיב "תבוא אני אזיין אותך" (א/165).

בתאריך 2.10.2022 (3 ימים לפני הרצח) בשיחה בין המשיב לבין יפה אומרת יפה למשיב שהיא חוששת מכך שהוא ממשיך להסתובב עם "הסכין היפני הזה, חס וחלילה תעשה טעות", והמשיב עונה לה שהסכין משמשת אותו להגנה עצמית. בהמשך יפה שואלת את המשיב אם ראה את המנוח (בצירוף שם גנאי), המשיב עונה בחיוב, ואף אמר שהוא בא להרביץ לו והמנוח אמר לו: "לא לא לא ידעתי שזה מה שאתה רוצה..." בהמשך יפה אומרת על המנוח "איזה בן אדם שקרן מסריח", והמשיב אומר עליו "הוא משחק אותה ראש קטן אבל בסדר..." (א/165). אצין כי בניגוד לדברי ב"כ המשיב בטיעוניה בכתב, לא מצאתי בשיחה זו אמירה של המשיב ליפה כי הוא מודאג מהעובדה שהיא מסתובבת עם סכינים או אמירה של יפה למשיב כי היא נוהגת להסתובב עם סכין.

בתאריך 3.10.2022 (2 ימים לפני הרצח) בשעה 16:55, בשיחה בין יפה למנוח אומרת יפה למנוח, בין היתר שהמשיב הוא אהבת חייה; המנוח משיב "את רוצה באמת לראות אותו באישפוז... אני יאשפז אותו"; יפה משיבה "אוי

ואבוי אם תיגע פה [צ"ל בו] אתה תפתח איתי חזית לא כדאי לך", ומבקשת ממנו לא להתקרב אליה אם הוא מסטול. המנוח אומר לה "אם את טוענת שאברהם חבר שלך אני יודע שהוא לא חבר שלך ... אם הוא נוגע בך לידי אני הולך לו על הראש". יפה חוזרת ואומרת שוב שהם זוג כבר הרבה זמן "לפעמים אנחנו רבים אז יש און אוף כזה". בהמשך אומר המנוח: "לא שאני רוצה לגעת בך, רוצה רק לראות אותך זה מספיק לי". שתי שיחות נוספות ברוח זו התרחשו גם בהמשך היום. בשיחה נוספת בשעה 19:11 משכנע המנוח את יפה להיפגש. יפה אומרת למנוח ש"בטח גם אברהם יבוא", והמנוח עונה לה שאם המשיב יבוא, הוא "ידרוך לו על הראש". השניים מדברים עוד פעמיים ובשיחה האחרונה מאותו יום (שעה 20:29) אומרת יפה למנוח שהחבר שלה לא חופר לה ככה, ואילו המנוח משיב לה "הוא גם לא יהיה יותר חבר שלך" (א/165).

בתאריך 4.10.2022 (יום לפני הרצח) מתקיימת בין יפה לבין המנוח שיחה רצופת קללות גסות, כאשר ניכר שהם מדברים על המשיב ומתמקדים בשאלה אם יפה "אתו או לא אתו". יפה אומרת למנוח שהמשיב "הוא אהבת חיי", המנוח עונה לה, בין השאר, "מחר תראי אותו שרוף", וכן "מחר אני שולח 2 אנשים מהשכונה שלי...". יפה משיבה שהוא אינו מפחיד אותה ומקללת אותו, המנוח מבקש "אל תדברי איתי ככה" ובהמשך נשמע אומר "עכשיו אני אשלח 2 אנשים תראי מה יעשו לו, איפה הפיצוציה", ו-"את יכולה ... את יכולה להגיד לו שיבוא לסטייק דקה לבד" (ככל הנראה הכוונה ל"סטייקה" שם מגרש הקט רגל שיהפוך בתוך פרק זמן קצר לזירת הרצח). יפה עונה למנוח שהם כבר בפיצוציה, בהמשך מקללת אותו ואומרת לו מספר פעמים "על מי אתה חושב שאתה מאיים", וכן "תבוא אם אתה גבר תבוא...תבוא... יא חתיכת שרמוטה יא זונה" (א/160).

בתאריך 5.10.2022 (יום הרצח בלילה שבין ה-5 ל-6 בחודש) בשעה 23:20 נשמע המנוח מבקש מיפה לדבר עם המשיב; יפה פותחת בקללה מצינית שהוא על ספיקר; המנוח אומר למשיב "בוא לסטייקה"; יפה מגיבה "אין בוא לסטייקה אתה רוצה? תבוא לפיצוציה... אל תהיה זונה"; המנוח פונה בשנית למשיב "אני בא לפיצוציה ותבוא איתי לסטייקה טוב?"; יפה עונה "אתה לא ... שום דבר... בוא לפה"; המנוח משיב "אני בא לפה והוא יבוא איתי לסטייקה, אל תדאגי" (א/163).

8. בסרטון מתוך הפיצוציה ניתן לראות ביום 5.10.2022 בשעה 22:10 את יפה כשהיא נמצאת בתוך הפיצוציה והמנוח ניגש אליה. בשעה 22:21 נראה המשיב בתוך הפיצוציה. בנקודה זו ניתן לראות בברור את בגדי המשיב, ובפרט את נעליו, שצבעם לבן עם X שחור. כבר עתה אציין שצבע הנעליים הנראה בסרטון "הפוך" לצבע הנעליים השחור עם X לבן שנתפסו ונבדקו על ידי מומחי מז"פ, ולהסבר האפשרי לכך נגיע בהמשך (א/144; א/192; א/261). מסרטון נוסף בפיצוציה (א/147) ניתן לראות שעד השעה 22:00 המנוח שתה 4 פחיות בירה.

מסרטון שהופק ממצלמה מחוץ לפיצוציה ניתן להבחין כי בשעה 23:26 (כשעה לפני הרצח) הלך המנוח לכיוון הכניסה לפיצוציה ומטרים ספורים ממנו הלך המשיב, שנראה עצבני, הרים את רגלו הימנית באוויר בתנועה של בעיטה לכיוון המנוח (א/147 עמ' 21), המנוח לא התייחס והמשיך לכיוון הפיצוציה.

9. בסרטון שהורד ממצלמת אבטחה בבית הכנסת ברחוב יוספטל (א/146) ניתן לראות בשעה 23:21 את המנוח יוצא מכוון השער המזרחי של מגרש הספורט והולך יחד עם אדם נוסף עמו התחבק קודם לכן לכוון הפיצוציה. בשעה

23:37 ניתן לראות את יפה ואת המשיב (נועל נעליים בצבע לבן) נכנסים למגרש הספורט מהשער המזרחי. בשעה 00:24 נראה המנוח מגיע מכון מזרח, חובר לאדם נוסף, הם מתפצלים והמנוח הולך לכון מגרש הספורט. זהו התייעוד האחרון של המנוח. בשעה 00:34 ניתן לראות את המשיב ואת יפה עומדים מספר שניות בתחילת השביל הממוקם מזרחית למגרש ולאחר מכן נראית יפה כשהיא מונעת מהמשיב מספר פעמים מלשוב למגרש, חוסמת אותו בגופה והמשיב נראה כשהוא מרחיק לה את היד. לאחר מכן נראים שניהם כשהם נכנסים למגרש דרך הכניסה המזרחית. דקה לאחר מכן נראה המשיב כשהוא יוצא מהשער של המגרש ובידו שקית לבנה ומספר שניות לאחר מכן יוצאת יפה מאותו שער, ושניהם הולכים לכון הפיצוציה. כדקה לאחר מכן מגיעים אנשים למקום כשאחד מהם נשמע אומר: "מי עשה לו את זה?" ו-"תזמינו אמבולנס" (ראו גם א/137).

גרסת יפה

10. בשתי חקירותיה הראשונות (ב/20 מיום 6.10.2022 ו-ב/21 מיום 11.10.2022) הכחישה יפה כל קשר לרצח, מסרה תשובות המרחיקות אותה ואת המשיב ממעורבות כלשהי או מנוכחות באירוע, ובהמשך חקירתה, משהובהר לה במה היא חשודה, אף שמרה על זכות השתיקה.

ואולם, בחקירתה השלישית (ב/22) מסרה יפה את גרסתה לאירועים בליל הרצח והצביעה על המשיב כרוצח. תחילה חזרה יפה על תקרית שאירעה מוקדם יותר בפיצוציה בקרבת מקום, בה ניפץ המנוח את המצית של המשיב, והשניים הקניטו אחד את השני. לאחר מכן הלכו יפה והמשיב למגרש הספורט הסמוך המכונה "סטייקה", שם פגשו בשחף, ולמקום הגיעו גם אלמוג והמנוח. בשלב מסוים עזבו שחף ואלמוג את המקום ואז -

"נשארנו רק שלושתנו קנאו אני ואברה, אני הלכתי עוד פעם לעשות פיפי וכשחזרתי קנאו נתן לי מכה קטנה בטוסיק אברה אמר מה מה עשית וקם לקנאו הדביק אותו לשער יש שם עצים חשבתי שהוא נותן לו בוקסים ברגל שמאל [הערה: החתך העמוק יותר שגרם למות המנוח היה ברגל ימין של המנוח, כך שיתכן שיפה תיארה את הצדדים מנקודת המבט שלה - ע.מ.] התקרבותי לאברה אמרתי לו עזוב אותו ופתאום ראיתי שיש לאברה סכין ביד, החזיק אותה ביד ימין [במזכר א/133 ציין החוקר כי המשיב כותב וחותם ביד ימין - ע.מ.]. סכין מתקפלת הידית שחורה. התרחקתי מאברה אמרתי שלא יחתוך אותי בטעות אמרתי לו מה יש לך מה אתה עושה תפסתי אותו ביד של הסכין מהחולצה הזוית אותו עד שהבנתי שהוא אברה דקר את קנאו משכתי אותו לכיוון היציאה וקנאו התכוון לכיוון היציאה השניה שהוא תפס את הרגל ובדיוק אלמוג התקדם לכיוון שלנו מהכניסה הראשית אחרי המקרה בדיוק קנאו הלך לכיוון שלו, אמרתי לאלמוג אלמוג תזמין לו אמבולנס. הוא לא הבין שאל מה קרה אמרתי לו תזמין לקנאו אמבולנס קנאו המשיך לקלל אני ואברה המשכנו להתקדם עמדנו ליד המקלט ליד הגן ילדים עמדנו איזה דקה נראה לי בזמן הזה אמרתי לו למה דקרת אותו מאיפה הבאת את הסכין אמר לי זה כולה דקירה ברגל ואז הייתי בהלם ואז הוא אמר לי חכי אני יילך להביא את השקית הוא התקדם אני התקדמתי אחריו נכנסתי בכניסה עמדתי בכניסה הסתכלתי לכיוון היציאה מאיפה שאלמוג נכנס לא ראיתי לא את אלמוג ולא קנאו ואז אברה חזר עם השקית התקדמנו לבית עלינו אליו לבית ועוד פעם אמרתי לו למה דקרת אותו הוא אמר לי אני יודע מה אני עושה כולה דקירה ברגל אמרתי אוקיי... וזהו הלכנו שכבנו, נכנס[נ] להתקלח שתינו ואז

יצאנו ומפה אני לא זוכרת כמה זמן עד שהחוקרים באו. החוקרים באו אמרו שלוקחים אותי לחקירה לא הבנתי למה לא חשבתי על זה בכלל, אני בראש שלי הוא אמר דקירה ברגל אמרתי כולה דקירה ברגל מה כבר יכול להיות אחרי שאמרו לי שהוא נרצח הייתי בהלם וזהו".

11. על תיאור זה חזרה יפה גם במהלך שחזור שנערך ותועד בסרטון, ולא מצאתי פערים, בוודאי שלא פערים משמעותיים בין גרסתה בחקירה לבין גרסתה במהלך השחזור (א/104, א/105, א/244). לטענת ב"כ המשיב, כל שראתה יפה הם "בוקסים" או "מכות" ולא דקירות ועל כן מגרסתה לא עולה שהיא ראתה את המשיב דוקר את המנוח. אין בידי לקבל את הטענה, זאת ממספר נימוקים. האחד, תנועת דקירה יכולה להיראות כ"בוקסים", שכן דקירה היא למעשה מכה עם חפץ חד ביד. יפה העידה שלפחות בשלב הראשוני של ה"בוקסים" היא לא ראתה את הסכין אותה החזיק המשיב בידו, גרסה שיכול ודווקא תחזק בההליך העיקרי את מהימנות גרסתה בהיותה זהירה ומדויקת. השני, ניסיון החיים מלמד כי מתן "בוקס" במהלך ריב אינו מכוון בדרך כלל לירך של אדם, אלא לכונן הפנים או לפחות לפלג הגוף העליון, להבדיל מדקירה שלא פעם מכוונת לכונן הירכיים והעכוז. השלישי, מיד לאחר ה"בוקסים" לירכיים ראתה יפה את המנוח אוחז בירכו, עובדה המסתדרת עם כאב חזק שהרגיש בעקבות המגע של המשיב בו. הרביעי, מיד לאחר ה"בוקסים" ראתה יפה את הסכין בידו של המשיב. החמישי, לגרסת יפה המשיב אמר לה מיד לאחר האירוע שהוא דקר את המנוח ברגלו, ויפה הבינה מיד שה"מכה" שראתה הייתה בעצם פעולת הדקירה. על אף שידעה במהלך מסירת העדות שהפעולה שראתה היא בעצם דקירה ולא "בוקס", לא שינתה את גרסתה והשתמשה במילה שמתארת את שחלף בראשה כשראתה את התקיפה.

12. בחקירתה מסרה יפה כי בחרה לספר את האמת מטעמי מצפון, הבהירה שהיא עושה כן מרצונה החופשי, שיתפה שהיתה בהלם ובכחה כשהשוטרים הודיעו לה שהמנוח נרצח. לדבריה, היא לא ידעה כיצד הגיעה הסכין לידי המשיב באותו הערב: "אני חושבת שהסכין היתה אצלו כל הזמן הזה". כן ציינה ש"היה לו פעם סכין יפני זה היה בבית שלו, לא בחוץ. לא ראיתי שהסתובב עם סכין בחוץ". את הסכין היא תיארה כך: "סכין הידית שחורה, להב אולי 6 ס"מ, אני לא זוכרת אם הלהב חלק או משונן". כשנשאלה מה המשיב עשה עם הסכין לאחר מכן השיבה: "לאחר הדקירה שם אותה בכיס של המכנס מקדימה נראה לי צד ימין, כן צד ימין", ולא ראתה מה עשה עם הסכין בהמשך. עוד השיבה כי המשיב "לא זרק שום דבר. אני בטוחה" מהמגרש במסלולם בדרך הביתה. משנשאלה האם ראתה דבר מה על הבגדים של אברהם השיבה "דם וזה? לא, לא ראיתי". על גרסתה זו חזרה גם בהמשך חקירתה, תוך שהוסיפה שהיו "שתיים-שלוש" מכות. כן הבהירה שלא אמרה לאלמוג מה קרה כי הוא לא שאל ושראתה טפסופים של דם על הרצפה במגרש.

13. אשר לחלקו של אלמוג באירוע, אישרה יפה שאלמוג הלך ראשון מהמגרש לאחר ששהה איתם כ-10 דקות ואחריו אחיו שחף. אלמוג לא היה עד לדקירה וחזר כ"חצי דקה" לאחר שהמנוח נדקר. יפה מסרה שהיא ביקשה מאלמוג להזמין אמבולנס ולא עשתה כן בעצמה כי "הייתי מבולבלת" ולא חשבה שהפציעה הזו תוביל למות המנוח, אך היום מבינה שאלו הדקירות שגרמו למותו. יש לציין שאלמוג הכחיש בעדותו שיפה קראה לו לאחר שהמנוח נדקר או שביקשה ממנו להזמין אמבולנס (ב/12). ואולם, במצלמות האבטחה שומעים צעקות של אישה, זמן קצר לאחר הרצח: "אלמוג" וכ-11 שניות לאחר מכן צעקה דומה נוספת. מכאן שיתכן שאלמוג לא שמע את צעקותיה של יפה, או שיתברר בהמשך ששיקר בעדותו, כפי שיפה טוענת (ב/24). מכל מקום, הקריאות שנשמעות מחזקות את גרסתה של יפה בקשר להתרחשות לאחר אירוע הדקירות. עוד יש לציין שבסרטון נראה המשיב יוצא כ-16 שניות לאחר מכן עם שקית ביד וכ-7 שניות לאחר מכן יפה יוצאת אחריו. בחקירתה מיום 27.10.2022 אמרה יפה שהיא לא זוכרת אם הקריאה "אלמוג"

שנשמעת בסרטון היא שלה, אולם לא שללה אפשרות זו. מכל מקום עמדה על כך שאמרה לאלמוג להזמין אמבולנס (ב/25).

14. על עיקרי גרסתה זו חזרה יפה גם בשלוש חקירותיה הבאות (מתאריכים 19.10.2022, 25.10.2022 ו-27.10.2022 - ב/23, ב/24, ב/25 בהתאמה). ב-ב/23 הוסיפה שבתא המעצר בפתח תקוה צעק לעברה המשיב שאם הוא נופל היא תיפול יחד איתו, ובתגובה היא התרחקה מהסורים. לדבריה, "הוא כנראה הבין כאילו שדיברתי כאילו". ב-ב/24 הרחיבה יפה שלאחר שהמשיב והמנוח נכנסו למגרש, ראתה מזוית הראיה שלה שהמשיב נותן למנוח "בוקסים ברגל". היא לא ראתה "כי זה היה בפינה", אולם הבחינה שתוך כדי המנוח עשה תנועה כאילו הוא מנסה להגן על עצמו. גרסה זו עולה בקנה אחד עם חוות הדעת הפתולוגית ממנה עולה שלמנוח היה "פצע הגנה" ביד (א/293). יפה שבה והבהירה מספר פעמים שהמשיב ניסה להרגיעה כשאמר לה שבסך הכל דקר את המנוח ברגל ועד כמה לא עלה בדעתה כי המנוח נרצח.

15. ב"כ המשיב הלינה על כך שתחילת חקירתה השלישית של יפה לא תועדה, וכך גם שיחתה עם החוקרים טרם שהחלה. ב-ב/23 הסבירה יפה כי מסרה את גרסת האמת המפלילה רק בחקירתה השלישית שכן הייתה בהלם מכך שהמנוח נרצח וכי לקח לה זמן להפנים זאת, זאת תוך שהבהירה שאף אחד לא ביקש ממנה למסור את הגרסה המפלילה או שהבטיח לה דבר מה תמורתה.

16. את שהתרחש בחדר החקירות טרם מסירת ההודעה השלישית תיעד החוקר יורי דוברינסקי במזכר מיום 26.10.2022 (א/151). לאחר שדוברינסקי הסביר ליפה את החשדות נגדה ואת זכויותיה, אמר לה שמדובר בחקירה שלישית ושהגיע הזמן לומר אמת בקשר למקרה הטרגי שהסתיים במות אדם שהכירה היטב. "יפה בתגובתה התחילה לזוז באי נוחות וראיתי על פניה הבעות מחשבה והיא מיד אמרה לי שקשה לה והיא רוצה סיגריה ושירותים לפני שהיא מספרת לי משהו". כשיצאה להתרענן, נערכה בדיקה בחדר הבקרה כדי לוודא שהחקירה מוקלטת כחוק, אולם הסתבר שארעה תקלה ופרק זמן של בין כ- 3 עד 5 דקות מהשיחה לא הוקלט. עם גילוי התקלה הופעלה הקלטה מחדש והחקירה תועדה משלב זה. עוד צוין שלא הובטח ליפה דבר טרם שמסרה את הודעתה המפלילה, היא לא אוימה ולא נאמר לה דבר פסול שהיה בו לגרום לה למסור את ההודעה.

אין חולק בדבר חשיבות התיעוד של האמירות הראשונות שמסרה יפה בחקירתה השלישית, כמו גם, ואולי בעיקר, דברי החוקרים בתחילתה. ואולם, השתלשלות האירועים והתקלה בהפעלת מכשיר ההקלטה תועדה לאחר מספר ימים במזכר, ודי בכך כדי לקבוע שלפחות ברמה הלכאורית לא ניתן לקבל בשלב זה את קביעותיה הנחרצות של ב"כ המשיב שלפיהן צוות החוקרים חיבל באופן מכוון באמצעי ההקלטה. מטבע הדברים תוכל ההגנה לחקור על כך במהלך החקירה הנגדית את ראש הצח"מ ואת החוקר שערך את המזכר. מעבר לכך, חשוב לזכור שגם אם הייתה מתקבלת טענת ההגנה כי החוקרים פעלו בזדון להשתקת מכשיר ההקלטה בתחילת החקירה, או חלילה למחיקת הדקות הראשונות, טענה שכאמור אינה נתמכת בראיה כלשהי, לא היה בכך כדי לסייע להגנה. זאת בשל העובדה שלמן הרגע בו החלה יפה לשתף פעולה עם המשטרה ביום 12.10.2022, היא נחקרה עוד מספר פעמים, על ידי חוקרים שונים, ביצעה שחזור של הרצח עם חוקרים אחרים, מסרה גרסאות ארוכות ורוויות פרטים, חלקם מוכמנים, דבקה בגרסתה בנוגע להשתלשלות העניינים בליל הרצח. בחקירתה זו הסבירה יפה כי בחרה לספר את האמת בעיתוי זה,

שבוע לאחר האירוע כי הרגישה רע עם עצמה (ב/ 22 ש' 16-17).

17. הודעותיה של יפה אינן מושלמות, ובחקירתה הנגדית תצטרך להסביר סתירות שונות באמרותיה. כך למשל, ענתה תשובות סותרות לשאלה אם ראתה את המשיב מסתובב עם סכין על גופו עובר לאירוע. לחלק מהסתירות סיפקה יפה הסברים בחקירותיה המאוחרות, למשל שפחדה מהמשיב, על אף שהדחיקה זאת בהתחלה (ב/25), או שהייתה "בהלם", בפרט כאשר נודע לה שהמנוח מת בשעה שלא ציפתה שהדקירות ברגל יגרמו למותו (ב/24). ואולם, לדידי, לצורך הדיון בשלב מוקדם זה של ההליך בו נדרשים אנו לבחון קיומן של ראיות ברמה הלכאורית בלבד, הרי שבחינת מכלול גרסתה של יפה, משלב החקירה שלישית ואילך, מלמד שעל פניו אין מדובר בפערים משמעותיים, ובוודאי לא פערים שיש בהם כדי לקעקע את הודעותיה מיסודן. כך הם פני הדברים אף ביחס לדבריה של יפה במהלך השחזור, כאשר מעבר לפגמים כאלו ואחרים אליהם הפנתה ב"כ המשיב, מצאתי שליבת השחזור תואמת לגרסה שמסרה בחקירותיה. יש לזכור כי מדובר באירוע קצר בזמן, מפתיע ולא צפוי, וגם בהליך העיקרי לא ניתן יהיה לצפות מיפה שתזכור כל זווית בה עמדו המשיב והמנוח או את המיקום המדויק של הדקירה בירך, או אם המנוח נגע בסכין בידו בניסיון להתגונן מהמשיב. בפרט יש לזכור שבתחילה ירדו המשיב והמנוח מהטריבונוט והלכו לכוון המגרש בעוד יפה נותרה על הטריבונוט במרחק של מספר מטרים מהם. רק בהמשך ירדה יפה מהטריבונוט והלכה לכוונם על מנת "להפריד" לאחר שראתה את ה"בוקסים".

זה השלב להזכיר מושכלות יסוד כי במסגרת שלב בחינת דיות הראיות בהליך המעצר איננו נדרשים לבחון את מהימנות ההודעות [בש"פ 5887/15 מחמוד נ' מדינת ישראל, פסקה 19 (6.10.2015); בש"פ 3494/17 פלוני נ' פרקליטות המדינה, פסקה 17 (11.5.2017)]. בפסיקה עקבית של בית המשפט העליון נקבע כי בשלב הבחינה של ראיות לכאורה הצבעה על קשיים ופגמים בעדויות אין בה, כשלעצמה, כדי לשלול את הפוטנציאל הראייתי, כאשר מקומן של טענות הנוגעות למהימנות ולמשקל הראיות, לרבות עדי התביעה, הוא בהליך העיקרי. חריג לכלל זה מתקיים רק מקום בו נמצא כי "מדובר בסתירות מהותיות הגלויות על פני הדברים, המחלישות באופן משמעותי את התשתית הראייתית לכאורה" [בש"פ 6523/15 מדאח נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (12.10.2015); בש"פ 6603/17 אברמוב נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (11.9.2017)].

18. בחלק הקדמי התחתון של חולצתה של יפה נמצא כתם דם של המנוח (א/262; א/181; א/130). יפה לא הכחישה אפשרות שדמו של המנוח הגיעה לחולצתה והסבירה ש"יכול להיות אולי שהפרדתי או שאברה נתן לי חיבוק" (ב/24). נטען כי בניגוד לאזכור כתמי הדם הברורים שנראו על מכנסי המשיב, הרי שעל החולצה של יפה צוינה המצאות של כתם דם אחד, אולם אציין שתמונת החולצה לא הוצגה לעיוני. מכל מקום, בניגוד למשיב, הרי שיפה נתנה הסבר מניח את הדעת להימצאות דמו של המנוח על חולצתה (ב/24), ועל כן, לפחות בשלב הלכאורי, אין בהמצאות כתם הדם על החולצה כדי להחליש את גרסתה או להשפיע על עצמת הראיות.

19. בניסיון לערער את מהימנות גרסתה של יפה, טענה ב"כ המשיב כי לגרסת יפה היא יצאה פעמיים מהמגרש מחלקו המזרחי על מנת להטיל את מימיה, אולם, בסתירה לגרסתה, דמותה לא נקלטה במצלמה הממוקמת ברחוב היוצא מהמגרש למקום המכונה לדבריה "שביל נתי". בחקירתה הסבירה יפה שהיא יצאה מהמגרש בפינה המסומנת "ב" במפה שהוצגה לה ("היציאה הצפון - מערבית" של המגרש), לכוון הרחוב, והטילה את מימיה "בין המכוניות"

(ב/22). במהלך הדיון הוצג לעיוני סרטון, שהצדדים אינם חלוקים על כך שהוא מקוטע. לדברי ב"כ המבקשת, מדובר במצלמת תנועה המופעלת באופן אוטומטי רק כאשר היא מזהה תנועה של כלי רכב. במצב דברים זה, וככל שאכן מדובר בסרטון המתעד את הנקודה בה יצאה יפה מהמגרש, בהחלט יתכן שמאחר שלא חלף רכב בנקודת הזמן בו יפה יצאה מהמגרש, דמותה לא נקלטה במצלמה.

מכל מקום, וזה העיקר, בניגוד למה שניתן היה לחשוב תחילה, במהלך דיון המשך שנערך היום, ובעקבות שאלות שהפניתי לצדדים בעניין זה, הסתבר שבחומר החקירה מסמך שלא עמד לנגד עיני במהלך הדיונים הקודמים (א/294), ובו טבלת המצלמות שנתפסו בזירה וסביבותיה, ומיקומן על גבי תצ"א. עיון קצר בתצ"א מלמד שמצלמה מספר 5 שתיעדה את "שביל נתי" אינה סמוכה כלל ועיקר למגרש הספורט, בוודאי לא באופן המאפשר לראות יציאת אנשים ממנו. מהתיאור המילולי עולה שהמצלמה ממוקמת ב"רחוב" גליקסון פינת עולי הגרדום שביל מערבי מהזירה לגליקסון". במאמר מוסגר אציין שהתיאור המילולי אינו מתיישב עם מיקום המצלמה על גבי התצ"א (מצלמה מספר 5). ואולם, בין אם המצלמה ממוקמת במקום בו מופיעה הספרה 5 ובין אם היא ממוקמת ברחוב גליקסון פינת עולי הגרדום, אין מדובר במקום הצמוד למגרש או במקום המאפשר לבחון את היציאות ממנו. ואחרי שאמרנו כל זאת, זה המקום להבהיר שממילא "שביל נתי" אינו רלוונטי לליבת האירועים, אלא לכל היותר לצורך בחינת מהימנותה של יפה שמסרה שכאמור מסרה בהודעתה כי היא יצאה פעמיים מהמגרש. די בכל האמור כדי לספק הסברים לתהיות ההגנה בעניין זה, ולקבוע שמקומה של הטענה להתברר במסגרת ההליך העיקרי.

מדוע יפה הייתה החשודה הראשונה ברצח והאם יש לכך חשיבות?

20. לטענת ב"כ המשיב, יפה היא שרצחה את המנוח ולא המשיב. מחומר החקירה עולה שאכן יפה היא הראשונה שעוכבה (א/82, א/84), אולם, מכאן ועד למסקנה כי היא הרוצחת המרחק רב. מחומר החקירה עולה ששמה של אישה בשם "יפה" היה השם הראשון שנמסר כמי שנכחה בזירת הרצח. כך, מדוח הפעולה של רס"ב דוברינסקי עולה שמשיחה שערך עם אחיו של המנוח, אינגאדו פקדו, אמר לו אינגאדו שהגיעה אליו "מישהי בשם יפה שמסרה לו שאחיו נדקר" (א/91). מדוח גביית הודעה של רז נחום עולה שיפה הגיעה לאינגאדו דקות לאחר האירוע (ב/2). על גרסה זו חזר אינגאדו גם בהודעה שמסר בהמשך (ב/7), אולם אז הוברר כי מדובר ב"יפה חיים או ספיה" המתגוררת ברח' יוספטל, בעוד ששמה של החברה הוא יפה טדלה ברהון, והיא מתגוררת ברחוב אחר (ראו גם מזכר א/126). בדיון מיום 3.1.2023 הבהירה ב"כ המבקשת כי הסיבה למעצרה של יפה הייתה מודיעינית, בעוד שהידיעות הנוגעות למשיב הגיעו רק בשלב מאוחר יותר (וראו גם דוח פעולה של הבלש גורנו א/82). מכל מקום, לא ראיתי לייחס משמעות רבה לשלב תחילת החקירה, שלהווי ידוע לכל אינה מלמדת בהכרח על המסקנות הראייתיות המתגבשות בסופה.

מעבר לאמור, וחשוב מכך, גרסתה של יפה נתמכת בראיות חיצוניות רבות.

הסרטונים

21. אין סרטון המתעד את אירוע הרצח עצמו, אולם ישנם סרטונים המתעדים את ההתרחשויות לפניו ואחריו. על

הסרטונים המתעדים את התנהלות השלושה לפני הרצח עמדנו לעיל. זה המקום לציין שאין מחלוקת לגבי הדמויות שנראות בסרטונים השונים, זאת על אף שתחילה הכחיש המשיב כי הוא זה שנראה בסרטון הפיצוציה או שחזר למגרש. לאחר הרצח ניתן לראות את המשיב ואת יפה מחוץ למגרש, כאשר ניתן ללמוד כי הם מתווכחים, כאשר קודם לכן חזרו למגרש על מנת לקחת את שקית האלכוהול אותה השאיר המשיב במקום. המשיב אישר בחקירתו כי הוא זה שנראה מחכה ליפה ונותן לה את השקית לאחר שהשניים חזרו למגרש ואף אישר שרואים רכב החוזר לאחור. החוקר מעמת את המשיב שבזמן שהוא חזר למגרש המנוח כבר נמצא שכוב על הרצפה והרכב שראה אותו דיווח למוקד המשטרה, כך שלא תיתכן גרסתו לפיה יפה דקרה את המנוח כשהיא יוצאת אחריו. כפי שנראה בהמשך, תגובת המשיב היא הכחשה גורפת: "אני יודע, רק שאני זוכר, ש, עד הערב הזה, אני לא עשיתי שום דבר... שקשור... למקרה רצח, דקירה, ריב, מכות..." (א/288).

הראיות הפורנזיות

22. סימני דם של המנוח נמצאו על מכנסיו של המשיב, במקום המשתלב עם מקום הדקירה ברגל (א/117; א/262). מדובר באותם מכנסיים אותם לבש המשיב במהלך האירוע, כפי שתועדו בסרטונים. הסבריו של המשיב להימצאותם של כתמי הדם על מכנסיו, כמו גם על הסכין, היו רבים ומגוונים. וכדברי המשיב עצמו "יש הרבה אפשרויות ש, יגיע דם למכנס, בזמן ש... לידה, או מאחוריה או מצדיה" (א/288 עמ' 95). אמירה זו של המשיב עומדת בסתירה לאחת מטענותיו שיפה רצחה את המנוח בשלב בו היה מחוץ למגרש. ואכן, כשהחוקר מציין בפניו שמשמעות ההסבר שמסר היא שהוא היה ליד יפה במגרש בשעה שדקרה את המנוח, המשיב אומר "מתאר לעצמי כרגע.... שזה יכול להיות" (שם, עמ' 96 ש' 2-24).

לטענת המבקשת נמצאו סימני דם של המנוח בתוך כיס מכנסיו של המשיב, באופן המחזק את גרסתה של יפה שלפיה המשיב הכניס את הסכין לכיסו מיד לאחר הרצח. טענתה הנגדית של ב"כ המשיב היא כי דווקא יפה היא זו שהכניסה את הסכין לכיס מכנסיו של המשיב לאחר הרצח ומכאן סימני הד.נ.א בתוך הכיס. ואולם, עיון בחוות דעת מומחה של ד"ר מיכל שיינפלד מהמרכז הלאומי לרפואה משפטית (א/262, עמ' 8, דגימה 4c1) מעלה כי בכיס מכנסיו של המשיב נמצא התאמה לא לפרופיל הגנטי של המנוח, אלא לזה של המשיב (וראו גם א/117).

23. כך הם פני הדברים גם בנוגע לממצאי הד.נ.א מנעליו של המשיב שנתפסו מספר שעות לאחר הרצח (א/191; א/207), בהן נמצאה התאמה לפרופיל הגנטי של המשיב ולא של המנוח. עובדה זו אף מספקת פתרון ל"תעלומה", שבמהלך הדיון נותרה ללא מענה, בנוגע להעדר הזהות בין הנעליים שנתפסו בבית המשיב ונדגמו (בצבע שחור עם כיתוב דמוי Xלבן בצדי הנעל) לבין הנעליים בהן נראה המשיב בפיצוציה ולאחר מכן בזירה (בצבע לבן עם כיתוב דמוי Xשחור בצדי הנעל) (א/144). בדוח הפעולה/תפיסה וסימון (א/191) כתב אסף בזיני: "...מתחת למיטה איתרתי זוג נעליים אשר נראו דומות לנעלי החשוד ע"פ הסרטון ובעלי סוליה שנראית דומה - תפסתי את הנעליים וסימנתי..." ואכן, הנעליים דומות, שלא לומר נראות בתמונות ובסרטונים זהות בסוג ובדגם, אולם הפוכות בצבע. במלים אחרות, יתכן שהמשיב חובב נעליים מסוג זה, והיו ברשותו שני זוגות בצבעים שונים, כאשר את הזוג הלבן נעל באירוע, כפי שנראה בסרטונים, ואת הזוג השני תפסו השוטרים. מכל מקום, החשוב הוא שממילא אין בממצאים הפורנזיים שנמצאו בנעלי המשיב כדי לחזק או להחליש את ראיות התביעה, בהינתן שמחוות הדעת עולה שהפרופיל הגנטי הוא לא של המנוח כפי

שנטען, אלא של המשיב. במצב דברים זה ניתן להרהר מה מקור הדם (של המשיב) שנמצא על שתי הסוליות בנעליים שהיו בביתו, אולם בשים לב ליריעת המחלוקת בין הצדדים, דומה ששאלה זו אינה מעניינת. בוודאי שאין בטעות שיכול וקרתה בתפיסת הנעליים כדי לקבל את טענת ב"כ המשיב כי צוות החוקרים זיהם את החקירה בניסיון להפליל את המשיב "בכל מחיר" או את טענתה כי יפה הפלילה את המשיב בכך שלכלכה את נעליו בדמו של המנוח.

24. מנגד, חוות דעת מומחה של אורית דניאל (מעבדת סימנים וחומרים במז"פ) הנוגעת להשוואת עקבת הנעל שנמצאה בזירה מחזקת את ראיות התביעה, ואולם זאת במידה מוגבלת ביותר (א/221). מחוות הדעת עולה שנערכה השוואה בין זוג נעליים בצבע שחור ולבן עטורות בסמליל המותג "OFF-WHITE" לבין העקבה שנמצאה בזירה. מחוות הדעת עולה שקיימת התאמה במאפיינים סוגיים בין הנעליים שנבדקו לבין העקבה. החולשה של חוות הדעת נובעת הן מהאפשרות שלא נבדקו הנעליים הנכונות, כלומר הנעליים אותן נעל המשיב באירוע, כמפורט לעיל, והן מתוצאות הבדיקה, שלפיה ההתאמה היא ברמה בסיסית (מאפיינים סוגיים). בכל זאת מחזקת חוות הדעת את ראיות התביעה במידת מה, במובן זה שישנה התאמה סוגית (למשל מבחינת דגם הנעל ומידת הנעל) בין נעל שהייתה בזירה לבין זוג נעליים אותם החזיק המשיב בביתו.

הסכין

25. את הסכין תיארה יפה באופן הבא: "ראיתי את הסכין ביד של אברה, יד ימין לו, כאשר הוא הכוונה לאברה עמד ממש קרוב אלי במרחק של אפס עם הסכין ביד ואני מיד הלכתי צעד אחורה כדי לא להיחתך". כשנשאלה אם ראתה דם על הסכין השיבה שלא שמה לב כי הייתה "בהלם מזה שקרה" (ב/24). בתשובה לשאלה אם היא זוכרת כיצד נראתה הסכין, השיבה: "כן, אבל אני לא זוכרת בדיוק אם היא הייתה חלקה או לא, ידית שחורה", והוסיפה שהיא לא ראתה את אותה הסכין לפני כן. כשהוצגו בפניה סכינים שנתפסו בדירת המשיב בעת החיפוש ביום 13.10.22 ציינה שמדובר בסכינים אותן לא ראתה בעבר "...וסכין שראיתי בעת שאברה דקר את קנאו היא שונה, נדמה לי היא קטנה יותר ועגולה יותר. לא מה שהצגת בפני" (ב/24). יפה דחתה מכל וכל את טענות המשיב שלפיהן היא זו שרכשה את הסכינים, והפנתה לכך שהרכישות נעשו באמצעות הטלפון של המשיב: "...למה דוקא מהטלפון שלו, יכולתי לעשות קניות מהטלפון שלי" (ב/24 וראו גם א/288 עמ' 130 ואילך). בהמשך, כשצוין שהמשיב אמר שראה אותה במגרש עם דבר מה שחור בידה, הכחישה נחרצות ואמרה שהיא בהלם. לגרסתה "... בעזרת החפץ השחור הזה הוא דקר את קנאו" (ב/24).

26. לטענת ב"כ המשיב רק בשלב מתקדם של החקירה אמרה יפה בפעם הראשונה שהחזיקה את הסכין בידה. ואכן, ב-ב/24, משנשאלה האם בשלב כלשהו במהלך הערב היא החזיקה משהו שחור בידה השיבה: "אני זוכרת כשהוא ניקה את הסכין הוא הפיל אותו ואני הרמתי אותו מהסטרס מהלחץ ואז הוא לקח לי את זה. והכניס אותו לכיס". כשנשאלה אם היא מוסרת פרט זה רק עכשיו מחשש שיימצאו טביעות אצבע שלה על הסכין השיבה: "לא. אני זוכרת עכשיו בדיעבד שהוא הפיל את הסכין בכוונה כדי שאני ארים אותה ואז הוא הכניס אותה לכיס ואז אחרי זה הוא הביא לי חיבוק וזהו. אבל מה שהוא אמר לפני כן שהוא טען שאני החזקתי במהלך הערב משהו שחור אז ממש לא." DNA של המשיב שנמצא בחלק הפנימי של כיס מכנסיו של המשיב מחזק עד מאוד את גרסת יפה, והוא בבחינת "פרט מוכמן", בפרט כאשר המשיב אינו מודה בו (א/288 עמ' 12, ב/29, ב/30). נכון לעת הזו, עת לא נדרש בית המשפט לבחון את

מהימנות הגרסה וסבירותה, די בהסבר שניתן על ידי יפה כדי לקבוע שאין בעובדה שמסרה בשלב מתקדם של החקירה כי נגעה בסכין במהלך האירוע כדי לפגום במהימנות הגרסה.

27. אשר למיקום נפילת הסכין השיבה יפה שזה היה "ביציאה של המגרש מאיפה שנכנסנו בהתחלה אז שם הוא עמד וניקה אותה ואני תוך כדי אומרת לו למה עשית את זה ואז הוא אמר לי אל תדאגי זאת רק דקירה ברגל ואני כולי נסערת. אני זוכרת שהוא קיפל אותה ותוך כדי שהוא קיפל אותה הוא הפיל אותה על הרצפה ואז הרמתי אותה בשיא תמימותי, כן? והוא לקח את זה החזיק את זה והכניס את זה לכיס" (א/24). בתשובה לשאלה כיצד יתכן שהיא אינה זוכרת את גודל הסכין אם החזיקה אותה ביד, השיבה: "תקשיב זה היה שניות. לא התעסקתי איתה. זה מה שאני זוכרת בשנייה הזאת. בגלל זה היא גם היתה נראית לי קטנה ביחס למה שאתם הראיתם לי" (שם).

משהוסבר ליפה שאם ימצאו על הסכין DNA או ט"א שלה ולא של המשיב היא "תהיה בבעיה", השיבה "אני מאמינה שימצאו את של אברה כי אני ראיתי במו עיניי שהוא דקר אותו". כשנשאלה מה גרם לה באותו רגע לגעת בסכין שלפני דקות ספורות שימש לדקירת המנוח השיבה: "בוא נתחיל מזה שלא הבנתי מה מהות של מה שקרה. הוא אמר לי אל תדאגי רק דקרתי אותו ברגל וידע להרגיע אותי. רגע של טמטום" (שם).

28. מחוות הדעת המרכז הלאומי לרפואה משפטית (א/293, א/263) עולה שנמצאו על גופו של המנוח פצע חתך-דקירה בצד הפנימי - קדמי של ירך ימין, פצע דקירה בחלק החיצוני של ירך שמאל, פצע חתך בכף יד שמאל. נקבע כי מותו נגרם "בעקבות פצע חתך-דקירה בירך ימין שפגע בעורק הירך השטחי, והמוות נגרם במנגנון של הלם תת-נפחי". אשר לחתך ביד, נקבע שהוא "יכול להתיישב עם 'פצע הגנה', כלומר ניסיון של המנוח להתגונן בפני תקיפה באמצעות חפץ חד, או במהלך שליטה על חפץ חד".

29. אשר לסוג הסכין. חוות הדעת המקורית (א/263) כוללת תיאור של סכין שבדיעבד התברר שאינה קשורה לתיק זה, והפיסקה המתייחסת לסכין זו הוכנסה לחוות הדעת בטעות. אותה סכין תוארה, בין היתר, כבעלת להב מושחזת ומשוונת ובעלת ידית ירקרקה. לטענת ב"כ המשיב חוות הדעת המקורית התייחסה לאותה סכין. ואולם, בחינה מעמיקה של חוות הדעת מעלה שלא כך היא. מחוות הדעת עולה ש"פצע הדקירה נגרם בעקבות חפץ חד עם לפחות שפה אחת מושחזת", כאשר להב הסכין שהועברה לבדיקה "יכולה הייתה לגרום להיווצרות הפצעים שנמצאו". מהאמור עולה שאין בממצאי חוות הדעת כל אזכור לקיומה של שפה "משוונת", ומכאן שחוות הדעת אינה מתייחסת לסכין בעלת הלהב המשונן והידית הירקרקה הקשורה, כאמור, לתיק אחר. חוות דעת מתוקנת נשלחה ביום 22.12.2022 בעקבות הדיון שנערך לפניי, וניתן לראות שמלבד השמטת הפסקה המתייחסת לסכין המשונן, אין בה כל שינוי (א/293).

למען הסר ספק ועל מנת להפיג כל אפשרות לטעות, נעתרתי לבקשת ההגנה לשלוח את הסכין עצמה לעורכת חוות הדעת (החלטה מיום 6.2.2023). מהבהרה שהתקבלה מד"ר פורמן ביום 19.2.2023 עולה שהסכין שנבדקה, נושאת מספר מוצג משטרתי P1022391, היא בעלת להב מתקפל, כאשר הלהב תואר כמתכתי, "עם קצה מחודד ושני צידי סכין מושחזים... ומהחוד הוא נראה מתרחב בהדרגה". כלומר - שום אזכור ללהב משונן. מסקנת חוות הדעת היא ש"מבדיקת הסכין המתוארת ומהשוואה לפציעות בגופו של המנוח - סכין זו יכולה הייתה לגרום לפצעים בגופו של המנוח". די בכך כדי לקבוע כי הסכין מהווה חיזוק משמעותי לראיות התביעה, בהינתן ממצאי DNA המשיב והמנוח על

ידית האחיזה של הסכין, DNA של המנוח על להב הסכין, והעדר ממצא DNA של יפה על הסכין (א/262, א/136).
ראיה זו חזקה באופן מיוחד נוכח גרסת המשיב שלפיה כלל לא נגע בסכין, לא הסתובב עם סכין, לא ראה את המנוח פצוע (ובגרסה אחרת - ראה שיוורד לו דם אבל לא טען שנגע בו בצורה כלשהי). מעבר לכך, ובניגוד לטענת ב"כ המשיב, מיקום סימני הדקירה בירך ימין ובירך שמאל, שאחת מהן (ירך ימין) גרמה למותו של המנוח, מתיישבים עם גרסתה של יפה, שתיארה את המשיב מכה את המנוח ברגליו, במה שנראה לה כמו "בוקסים".

30. אין חולק על כך שבזירת הרצח נתפסו חפצים רבים אחרים, כגון שברי זכוכית, סכין נוספת נעוצה בעץ בכביש הגישה לבניינים מערבית למגרש, סכין נוספת במגרש החנייה הסמוך (א/253). בחוות דעתה אישרה ד"ר פורמן, בתשובה לשאלה שנשאלה בקשר לאפשרות שהפצעים נגרמו משברי זכוכית, כי ישנה אפשרות לכך. בהינתן ה"יש" הראיתי, הרי שטענות ב"כ המשיב בנוגע לאפשרות שהמנוח נדקר דווקא משברי זכוכית מקומן להתברר אף הן במסגרת התיק העיקרי. כל שאוכל לומר בשלב זה הוא שלא מצאתי כל תמיכה ראיתי לכך שהמנוח נפגע דווקא משברי זכוכית, וכאשר מנגד ראיות למכביר לכך שנעשה במהלך הרצח שימוש דווקא בסכין, שבאורח פלא נמצאה בהמשך בביתו של המשיב.

31. עוד יש לציין כי הסכין נתפסה בביתו של המשיב כשהיא מוחבאת בתחתית ארון הבגדים של המשיב. בחדר נמצאו עוד ארבע סכינים מאותו סוג ובאותו צבע, שלוש מהן עטופות בניילון, ואחת לא הייתה עטופה. רס"ב יפת ציין בדוח הפעולה שערך שהוא הבחין בכתם בצבע אדום על הסכין, ועל כן הכניסה למעטפה משטרתית סגורה (א/203).

32. טרם שנעבור לבחון את גרסת המשיב, אתייחס לטענת ב"כ המשיב שניסתה להצביע על "מניע" של יפה לרצח, נוכח יחסיה המעורערים עם המנוח, כעולה משיחות הטלפון ביניהם בימים שקדמו לרצח. ואולם, כבר נקבע לא אחת שעל מנת להוכיח כרסום בראיות לכאורה, לא די בהצבעה או בהצגת מניע אפשרי, "אלא יש להראות כי הראיות המפלילות הן משוללות יסוד או כי הסתירות הן מהותיות וגלויות לעין" [בש"פ 8869/16 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 32 (29.11.2016)]. כפי שראינו עד כה, ועוד נראה בהמשך, מצב הראיות בענייננו שונה בתכלית.

גרסת המשיב

33. בניגוד לטענתו כיום, הרי שבשתי חקירותיו הראשונות לא טען המשיב שיפה היא הרוצחת. בחקירתו הראשונה (ביום 6.10.2022, בו נחקרה לראשונה גם יפה עצמה), הגדיר המשיב את יפה כ"בחורה טובה" והכחיש שאירע אירוע חריג במהלך הערב (ב/26). בחקירתו השנייה (12.10.2022), לאחר ששמר תחילה על זכות השתיקה, אישר שהוא יפה היו כל הזמן ביחד, אישר ששניהם עזבו את המגרש לאחר שפגשו את המנוח, זאת מבלי שטען שיפה פגעה במנוח.

רק בחקירתו השלישית, לאחר שהוברר לו שיפה הפלילה אותו, שינה המשיב גישה, הפליל את יפה, צמצם את עצמת הקשר ביניהם ואף הכפיש אותה. כך, טען תחילה המשיב בחקירתו הראשונה שהוא יפה בני זוג מזה כשנתיים וחצי, בדיוק כפי שעולה מגרסתה של יפה. זאת, בעוד שבגרסתו השלישית מסר שהקשר ביניהם היה "פתוח" ו"לא רציני", ואף ציין שהמנוח קינא שיפה בזוגיות עם המשיב, אולם זה לא הפריע לו. ובדוגמא אחרת, בחקירה מיום

24.10.2022 (ב/29 ש' 123) אמר המשיב בפעם הראשונה שכאשר הסתובב לכוונה של יפה, לאחר שיצא מהמגרש, ראה שהיה לה משהו שחור בידיים, אולם לא ידע לומר מה. את גרסתו זו שינה בחקירתו מיום 25.10.2022, אז טען שלא ידוע לו שהוא או יפה החזיקו משהו בידם כשעשו דרכם מהמגרש לביתו. בחקירה זו טען לראשונה ש"אם קרה משהו לקנאו, זו רק היא יכולה להיות... אבל אני לא ראיתי מה היא עשתה במגרש" (ב/30 ש' 84). כלומר, גם לגרסת המשיב הוא לא ראה את יפה דוקרת את המנוח, כאשר מנגד תיארה יפה לפרטי פרטים כיצד המשיב דקר את המנוח, ואף תיארה מה נעשה בסכין לאחר הדקירות, באופן שנתמך על ידי ממצאי DNA בכיס מכנסיו של המשיב.

34. על הבעייתיות, חוסר העקביות, שינוי הגרסה והתאמת התשובות לשאלות שנשאל, ניתן ללמוד מקטע בחקירת המשיב מיום 25.10.2022 (א/288). כך, כאשר הוצגה למשיב תמונה מהפיצוציה הכחיש שרואים בה אותו ואת יפה, ואולם בהמשך חזר בו והודה שהם אלו שנראים בתמונה (עמ' 69, 70, עמ' 71 ש' 5-6). בהמשך אישר המשיב שהוא ויפה נראים מתווכחים (עמ' 72 ש' 4). כן אישר המשיב את תיאור החוקר כי בסרטון נראה שיפה מנסה למנוע ממנו לחזור למגרש והוא נראה מעיף לה את היד והולך לכיוון המגרש, זאת בניגוד מוחלט לגרסתו הראשונה שכאשר יצא מהמגרש לא חזר לשם יותר (עמ' 72 ש' 18-28). לדבריו: "אני הייתי בטוח שלא חזרתי" (ש' 30-32), ובהמשך אומר באופן מפתיע: "ראיתי את המקרה... כי אם חזרתי בטח ראיתי את המקרה הזה... רציתי לעזור לו... והיא תפסה אותי" (עמ' 73 ש' 1-7). גם בהמשך חזר המשיב ואמר שהוא מנסה לחזור למגרש כדי לעזור לו (עמ' 74 ש' 19-23), זאת יש לזכור בניגוד לגרסתו המקורית שלפיה לא חזר למגרש ועזב את המנוח כשהוא "חי ובריא", כאשר כלל לא ראה שהוא נפצע או זקוק לעזרה. כשנשאל האם הסיק מהצילום או נזכר בזה כעת, הנהן בחיוב כי נזכר בזה (עמ' 75 ש' 21-39), אולם בהמשך שוב סתר את עצמו כשאמר: "אני לא זוכר את זה בכלל" (עמ' 76 ש' 8, 14), וגם: "אבל אני, ממש לא זוכר שראיתי אותו, עם דם, או מה שהוא. אני עזבתי את המגרש, בצורה, הכי טובה שיש...". (עמ' 77 ש' 2-4). בשלב כלשהו מציין בפניו החוקר שלאורך כל חקירותיו מסר שכשיצא מהמגרש כבר לא חזר לשם וכשעזב, המנוח היה "חי, בריא, ושלם. ללא כל פציעה" (עמ' 79 ש' 1-12) והמשיב מאשר זאת (ש' 13, 17). בהמשך החוקר אומר לו שהוא ממציא שכן הוא משתמש במילים "יכול להיות" (עמ' 79, 80), ואילו המשיב שב וטוען שיפה דקרה את המנוח (ש' 11-12). בהמשך, כשהמשיב אומר שהוא אינו זוכר מדוע חזר (עמ' 81 ש' 8) החוקר מטיח בו שהדבר היחיד שהחזירו למגרש זו השקית עם השתיה החריפה אותה לא רצה להשאיר במגרש, כפי שעולה ממצלמות האבטחה ומעדותה של יפה, מה גם שהשקית נמצאה אצלו בבית (עמ' 81 ש' 29-39). בתגובה עונה המשיב שהוא לא רצח את המנוח או שחזר בשביל השתיה (עמ' 82 ש' 2-11).

בחקירתו השנייה מסר המשיב שכאשר יפה והוא עזבו את המגרש, ראה שירד למנוח קצת דם מהיד, אולם לא הסביר את הסיבה לכך. בחקירתו השלישית, טען שכאשר הוא ויפה עזבו את המגרש, המנוח נראה בסדר גמור וצעד לכוון ביתו, ובניגוד לדבריו בחקירה השנייה, הפעם שלל שלמנוח ירד דם.

35. תמיהה נוספת בדברי המשיב נעוצה בכך שבחקירה מיום 18.10.2022 אמר שאת הגרסה "האמתית" שלו לרצח ימסור רק בבית המשפט. מאמירה זו ניתן ללמוד שהיה למשיב מידע בקשר לרצח, אותו לא רצה למסור לחוקרים, גרסה שאינה מתיישבת עם טענת תום לב והעדר מעורבות ברצח.

36. בחקירה מיום 25.10.2022 טען המשיב לראשונה שיפה "אוהבת סכינים" ואף דקרה את עצמה בעבר. יפה

הכחישה שהיא מתעסקת עם סכינים. מנגד, אישרה שבתקופות שונות בעבר חתכה את עצמה עם סכיני גילוח, אולם לדבריה זה "נשכח מזמן" (ב/25 ש' 20). ואכן, מפריקת מכשיר הטלפון הנייד של המשיב עולה כי ביום 21.2.2022 הוזמנו באמצעותו חמישה סכינים זהות לאלו שנתפסו אצלו במהלך החיפוש וביום 31.8.2022 סכין נוספת (א/172). לטענת המשיב יפה היא זו שהזמינה סכינים באמצעות הטלפון שלו, אולם הוא לא ידע למסור מדוע הייתה צריכה להשתמש דווקא במכשיר שלו. אין חולק על כך שהמשיב השתמש בכרטיס האשראי של יפה, אולם בשתי ההזמנות מצויינים פרטי המלאים של המשיב, לרבות שמו וכתובתו. מעבר לכך, מהשיחה הטלפונית בין יפה לבין המשיב עולה באופן ברור שהמשיב נהג לשאת עמו סכין, כאשר מנגד אין כל ראיה לכך שיפה נשאה סכינים בכליה, בוודאי שלא בעת האחרונה. כך, בחקירה מיום 24.10.2022 הכחיש המשיב שאי פעם הסתובב עם סכין עליו, אולם לאחר שהושמעה לו ההקלטה (א/165) ממנה עולה שהוא מסתובב עם סכין יפנית לטענתו לצורך הגנה עצמית, שינה את גרסתו ואמר שאינו זוכר.

37. אף הסבריו של המשיב להימצאות הראיות הפורנזיות על חפציו תמוהה, ולמעשה בשלב החקירה המשיב לא סיפק תשובות טובות להימצאותן, למעט טענה כי יפה היא זו ש"העבירה" את הראיות לבגדיו לאחר שפשט את מכנסיו והלך לשירותים. כאשר אמר לו החוקר ש"רק אדם שדוקר... יכול, לקבל, שפריץ של דם של הקורבן", הנהן המשיב את ראשו בחיוב, ובהמשך הכחיש קשר לאירוע הרצח (ב/31, א/288 עמ' 36). בחקירתו האחרונה שמר המשיב על שתיקה, שאף היא אינה מתיישבת עם טענת חפות.

38. על אף שאנו מצויים בשלב בחינת הראיות באופן לכאורי בלבד, ניתן לראות כבר עתה למקרא תשובות המשיב בחקירות השונות, כי הן סתומות, לא עקביות, מבולבלות, לא סבירות, משתנות בהתאם לראיות המוצגות בפניו, ובחלקן הן מסקנות בלתי מבוססות שאף סותרות ראיות אובייקטיביות, ובכלל זה את הראיות הפורנזיות. לשם ההמחשה, נחזור לתשובות המשיב בחקירתו מיום 25.10.2022 (א/288):

כאשר עומת המשיב עם ממצאים פורנזיים שנמצאו על מכנסיו, אותם לבש במהלך האירוע, שב וחזר על משפט שאמר לאורך כל חקירותיו: "אני לא יודע מה אתכם, אני לא קשור לזה. אני לא קשור עוד פעם, לרצח הזה, שאתם מדברים עליו" (עמ' 22-23). בהמשך, כאשר צוין בפניו שלאחר בדיקות המעבדה הביולוגיות נמצא שעל המכנסים שלו יש דם של המנוח וכי המשמעות היא שהמשיב דקר את המנוח, השיב: "לא. אני לא דקרתי אותו" (עמ' 24 ש' 25, 27), ושב וטען כי היחידה שקשורה לכל זה היא יפה, המנסה להפיל לו (ש' 30-35). כאשר שבים החוקרים ומעמתים את המשיב עם העובדה שכתמי הדם על מכנסיו הם של המנוח, הוא משיב: "אני לא קשור לזה... שאני יצאתי לצחצח, אי אפשר לדעת מה היא עשתה בתוך החדר" (ש' 22-23), כשכוונתו היא שיפה העבירה את כתמי הדם למכנסיו לאחר שזרק את בגדיו על המיטה לפני שנכנס לשירותים. כשהציגו לו החוקרים שוב את הכתמים על המכנסים והבהירו לו שהוא נצפה במצלמות האבטחה לבוש במועד הרלבנטי באותם בגדים, השיב: "כתמים לא מוכיחים אהם, רצח..." (עמ' 32) בהמשך שב וחזר על כך שיפה נשארה בחדר "היא עשתה כל מני דברים בחדר" (עמ' 35 ש' 4, 12), משום שהמנוח איים עליה "והיא שמרה לו טינה" (עמ' 35 ש' 18-29). המשיב שב והכחיש מעורבות בארוע גם כשנאמר לו ש"רק אדם שדוקר... יכול, לקבל, שפריץ של דם, של הקורבן" (עמ' 36 ש' 3-4, 12).

משנשאל פעם נוספת כיצד מסתדרת גרסתו לפיה עזב את המגרש כשהמנוח היה "חי, בריא ושלם" עם העובדה

שדמו של המנוח הגיע למכנסיו, השיב: "כנראה אני נתתי, אני, יכול אהמ, נתן לה, שאני הרמתי את הסכינים.... כנראה היה עליה, אחד מהם אהמ, דם, או טפטף על הבגדים" (עמ' 39 ש' 9-21). בהמשך שוב מעלה השערות ואומר ש"יכול להיות היא נתנה לו אותם בידיים, בזמן שאני הייתי בבית" (עמ' 40 ש' 9-10). ובהמשך טען שיפה "התנהגה כמו רוצחת.... מעלימה ראיות אחריה, לא משאירה עקבות" (ש' 31-32).

39. משהוצגו לו סכינים שנתפסו אצלו בחדר, טען שיפה החזיקה כמה סכינים לפני כן, כאשר לדבריו כשעצרו אותה "לקחתי שמתי אותם במגירה" (עמ' 47 ש' 25-26). לאחר שעומת עם העובדה שעל אחת מהן נמצא דם המנוח (עמ' 49 ש' 20-22) אמר "בטח היא דקרה אותו עם סכין אחד... אחד מהסכינים" (עמ' 51 ש' 8-9) וכשנאמר לו שעל אלה שהיו ארוזים לא נמצא דם המנוח (עמ' 51 ש' 28-39) נזכר לומר ש"היא ניקתה אותם, היא ביקשה מגבונים באותו לילה" (עמ' 52 ש' 12-13, 25). כשצוין בפניו שבחיפוש נוסף בביתו נמצאה סכין נוספת חמישית בין בגדיו בארון הבגדים (עמ' 54 ש' 1-5) טען "יכול להיות, בזמן שהיא הביאה לי את זה, אני שמתי את זה שמה, אני לא יודע מה..." (ש' 21-22). במאמר מוסגר ציין שהסיבה ל"קפיצות" הגדולות בין מספר השורה בה מופיעה השאלה לבין מספר השורה בה מופיעה התשובה היא שהמשיב הרבה לשתוק, לעתים שתיקות ארוכות, הנהן בראשו, לא השיב עניינית עד שבסופו של דבר מסר את תשובתו.

40. בהמשך סתר המשיב את עצמו ואמר "... או שהיא החביאה את הסכין שמה" (עמ' 55 ש' 18-19). וכן אמר "תבדקו טוב... כנראה שהטביעות אצבעות שלה, שמה" (עמ' 55 ש' 21-22). בניגוד להסתייגותו של המשיב מראיות מדעיות, עתה ביקש לסמוך עליהן. כאשר נשאל מפורשות על כך שהסכין הספציפית נמצאה, בביתו שלו, בארון שלו, ושבבדיקות מעבדה נמצא על להב הסכין דם המנוח כאשר המשמעות היא שהמנוח נרצח עם אותה סכין, אמר "יופי כל הכבוד לכם, שמצאתם את האבידה" (עמ' 56 ש' 24-33) והוסיף שלפי טביעות אצבע "אתם יכולים לראות... לפי המדע שאתם מאמינים... מצביע עליה ולא עלי" (עמ' 57 ש' 2-22). משנשאל אם הוא בטוח שהטביעות הן שלה ולא שלו, השיב "כי היא דקרה אותו. מין הסתם.... רק שתינו יוצאים, והיא מאחורי באה, אז מי דקר אותו? ... היא דקרה אותו" (עמ' 57 ש' 29-34).

41. המשיב הרבה להכחיש את המיוחס לו גם בעניינים צדדיים, כמו למשל את העובדות המגבשות נגדו עבירה באישום השני (שכיום אינו נתון במחלוקת). תחילה הכחיש המשיב שאיים על יפה וטען שהיא שקרנית (א/288 עמ' 142, עמ' 134 ש' 13-20), ואף "נשבע בספר תורה שהיא משקרת" (ש' 26). משהוצג לו מסמך נוסף המתעד זאת, שאינו קשור ליפה, תחילה שתק, ובהמשך הודה שאכן אמר את הדברים (עמ' 143 ש' 38, עמ' 144 ש' 1-17).

42. גם הטענות בדבר נסיבות מעצרו של המשיב, ובכלל זה שנעצר לאחר שהלך מיוזמתו לתחנת המשטרה לאחר שיפה נעצרה, דינן להתברר בהליך העיקרי, והן אינן משפיעות על עצמת הראיות הקיימות נגדו בשלב זה. בכלל זה יש לדחות אף את טענת ההגנה שהמשיב לא נועץ בעורך דין לפני חקירתו הראשונה, שכן טענה זו עומדת בסתירה לטופס הודעה על זכויות טרם חקירה מיום 6.10.2022, עליו חתום המשיב, ממנו עולה כי הוא התייעץ בשעה 09:40 עם עורך דין ששמו צוין בטופס, כאשר החקירה החלה בשעה 10:20 (ב/26).

43. לטענת ב"כ המשיב התנהגותו של המשיב לאחר עיכובה של יפה לתחנת המשטרה מעידה על חפותו, זאת מן

הטעם שכל שרצה לשבש את החקירה או להקשות על גילוי חלקו באירוע, היה מנצל את הזמן שלאחר עיכובה של יפה לצורך העלמת ראיות (מכנסיו, נעליו, הסכין). טענה זו אין בידי לקבל. הסבר אפשרי להתנהלות המשיב היא שעובר לאירוע שבה אלוהול ואין לדעת עד כמה היה פכח לאחר ששב לביתו ועד כמה חשב על משמעות שמירת החפצים המפלילים בביתו. הסבר אפשרי נוסף הוא שהמשיב לא שם לב שניתזו כתמי דם על בגדיו או על הסכין. מכל מקום דין של אפשרויות אלו, ואולי גם אפשרויות נוספות, להתברר במסגרת ההליך העיקרי. החשוב בשלב זה של ההליך הוא שתהא הסיבה להתנהלות המשיב לאחר האירוע אשר תהא, הרי שהיא אינה משנה את העובדה שבפועל הפריטים נמצאו, כשעליהם ממצאים פורנזיים משמעותיים.

44. חיזוק נוסף לראיות התביעה היא שתיקתו של המשיב בחלקים שונים של חקירותיו. לא פעם בחר המשיב לשמור על שתיקה, ובפרט בחקירתו האחרונה בה נוכח לדעת שהראיות "סוגרות עליו". שתיקת נאשם יכולה להוות חיזוק לראיות התביעה בהליך העיקרי, ומכאן שיש בה משום חיזוק גם בשלב הנוכחי של ראיות לכאורה.

45. אף עדויות הוריו של המשיב אינן מסייעות לו ברמה הלכאורית. לטענת אמו של המשיב הוא כלל לא יצא מהבית באותו ערב (ב/18), ולטענת אביו הוא לא הגיע הביתה עם בחורה (ב/19). ואולם, לאור גרסת המשיב שלא הכחיש שהיה במגרש ולא הכחיש שחזר הביתה עם יפה, דומה שמדובר בגרסאות מגוננות (וראו גם דברי יפה בחקירתה ב/25).

תיאורית הקונספירציה

46. ב"כ המשיב טענה שלל טענות "קונספירציה" ו"זיהום חקירה" מכון על ידי החוקרים, שחלקם הוזכרו מוקדם יותר, זאת על אף שהודתה שאין בידה הסבר למוטיבציית החוקרים להפליל את המשיב. ואולם, דומה שכאשר ירדה מהפרק הטענה המרכזית של "לכלוך" נעלי המשיב שנתפסו בביתו בדמו של המנוח, דין של יתר הטענות להתברר במסגרת התיק העיקרי, לרבות טענת המשיב כי יפה "שתלה" ראיות נגדו על הסכין ועל מכנסיו. כשהוצגו ליפה טענות המשיב, לרבות שהיא השתילה את הראיות המפלילות בחדרו, כולל דם המנוח על בגדיו, והסתרת הסכין שבאמצעותה בוצעה דקירה, השיבה: "וואו, אני לא יודעת" [אם לצחוק או לבכות בחיי. איך הייתי אמורה לעשות את זה להשתיל ראיות כנגדו, דם על בגדים שלו? נו באמת... יש מצב לעוד עימות אתו?"] (ב/24). בשלב זה כל שניתן לומר הוא שטענת המשיב לפיה הוא כלל לא נגע בסכין אינה סבירה בשים לב לקיומו של DNA שלו והעדר DNA של יפה על הסכין. ככל שיפה "ניקתה" את הסכין, סביר שהיו נמחקים גם סימני הדם של המשיב ושל המנוח.

מחדלי חקירה

47. חלק מטיעוני ההגנה נגעו לקיומם של מחדלי חקירה, למשל אי בדיקת סכין עם להב משונן שהייתה נעוצה בעץ על כביש החניה מצפון לשער היציאה המערבי של המגרש (א/253). כידוע, ככלל, שאלת המשקל שיש לייחס למחדלי החקירה הנטענים, מקומה להתברר בפני המותב הדין בתיק העיקרי [בש"פ 5201/15 בוסקילה נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (6.8.2015)]. מכל מקום די בסכין שנתפסה כדי לחזק באופן ממשי את ראיות התביעה, בשים לב ליתר הממצאים

הפורנזיים שנמצאו במגרש במקום בו בוצע הרצח. מחדל נוסף אליו שהוזכר במהלך הדיון הוא אי חקירתו של שכן, שמדבריו עולה שראה את הרצח עצמו (א/240, א/241). אותו שכן יצר קשר עם המשטרה בצהריים שלאחר ליל הרצח, מסר שראה את ההתרחשות, אולם ביקש להישאר אנונימי לבקשת דודתו שביקשה ממנו "לא להסתבך". לא ברור אילו מאמצים נעשו על ידי צוות החוקרים על מנת לשכנע את אותו שכן למסור הודעה גלויה, אולם גם אם היה מוסר הודעה ברוח הדברים שמסר באופן אנונימי, הרי שגרסתו הייתה תומכת בגרסת יפה ולא בגרסת המשיב.

הפן המשפטי - סעיף העבירה

48. הפן המשפטי - נטען על ידי ההגנה שלכל היותר ניתן לייחס למשיב עבירה של המתה בקלות דעת ולא רצח באדישות, זאת בהתחשב במספר הדקירות ומיקומן ברכיו של המנוח (דקירה אחת בכל רגל), באופן שיכול לבסס לכל היותר כוונה לפצוע את המנוח ולא להרגו; פצע בידו של המנוח שהוגדר בחוות הדעת כפצע המלמד על התגוננות, ומכאן שבין השניים התפתחה תגרה; העדר תכנון מוקדם כפי שניתן ללמוד מזירת האירוע - מקום חשוף; העובדה שהן המשיב הן יפה והן המנוח שתו אלכוהול בכמות לא מבוטלת עובר לאירוע הדקירה.

תחילה, ועל מנת להעמיד דברים על דיוקם, אשוב ואציין שמחוות הדעת לא מיוחסת למשיב ולמנוח "הדדיות" במעשים, וכל שצוין בה הוא ש"פצע החתך בכף יד שמאל גם נגרם מחפץ חד, ויכול להתיישב עם 'פצע הגנה', כלומר נסיון של המנוח להתגונן בפני תקיפה באמצעות חפץ חד, או במהלך מאבק על שליטה בחפץ חד" (א/293). אשר למצב ה"שכרות" של השניים, תיאר רס"מ אלעד גורנו בדוח הפעולה שערך "שאברה נראה בגילופין והיה לו ריח חזק של אלכוהול לכן הרגעתי את המצב וביקשתי ממנו להרגע", בעוד שלא מצא לכתוב תיאור דומה או קרוב לו בקשר למצבה של יפה, שלאחר שעוכבה נסעה עם השוטרים לתחנה (א/82).

49. אשר לעבירה המדויקת בה יורשע המשיב, לא מצאתי לקבוע מסמרות בשלב זה של הדיון, והקביעה בעניין זה שמורה למותב שידון בתיק העיקרי, שבשונה מהסקירה הגולמית הנדרשת בשלב זה של ההליך, ייתן דעתו לכל הראיות שיוצגו לו, בשילוב העדויות שישמעו בפניו. בקליפת אגוז אציין שהצטיידותו של המשיב בסכין מבעוד מועד ודקירת המנוח יותר מפעם אחת, יכול ויצביעו בהמשך על כוונתו של המשיב לא "רק" להכאיב למנוח או להעביר לו מסר, אלא שהמשיב פעל בשוויון נפש לגבי האפשרות שהדקירות יגרמו למות המנוח. מעשי המשיב, הגעתו למקום עם סכין והשימוש שנעשה בה, לרבות עוצמת הדקירות, שמחוות הדעת עולה שאחת מהן הגיעה לעורק הפמורלי השטחי של המנוח וקטעה אותו כמעט לחלוטין (א/263), משקפים זלזול בוטה בחיי אדם, ואינם מתיישבים עם הניסיון ליחס לו יסוד נפשי מסוג "קלות דעת", המשקף תקווה להצליח למנוע את התוצאה הקטלנית. המשיב נהג לכאורה בתוקפנות ובאלימות כלפי המנוח, שנאלץ להתגונן מפניו בידיים חשופות, כאשר יכול שגם מצב השכרות של המנוח, לו היה המשיב מודע לפחות בקווים כלליים עקב שהייתם המשותפת בפיצוציה עובר לאירוע, תרם את תרומתו להאטה בתגובות של המנוח למעשי הדקירה [ראו והשוו: ע"פ 1464/21 קפוסטין נ' מדינת ישראל (11.9.2022)], בו הורשע הנאשם בעבירה של רצח באדישות בנסיבות בהן תקף את אמו בכל חלקי גופה, בין היתר תוך שימוש בחפצים שונים, ובכך גרם למותה. בשונה מהמקרה שלפנינו מספר המכות היה אמנם גדול יותר, אולם לא נטען כי אותו נאשם השתמש בסכין].

עבירת האיומים

50. למען הסדר הטוב, הגם שאין מדובר בעבירה המרכזית, והגם שהצדדים לא התמקדו בעבירה זו, מצאתי שיש ראיות לכאורה גם לביצועה של עבירה זו. הראיות המרכזיות הן מסמך שב"ס (א/65) ממנו עולה שהמשיב צעק לעבר יפה בעודם עצורים בתחנת פתח תקווה בתאים נפרדים: "בגללך אני פה בת זונה את תשלמי על זה", וכן הודאת המשיב בעימות שאכן אמר את הדברים (א/288 עמ' 144 ש' 1-17).

סוף דבר

51. נוכח כל האמור מצאתי כי המבקשת הציגה מארג ראיתי איתן, העומד באמות המידה הדרושות לשלב זה של ההליך, ומכאן שקיימות ראיות לכאורה להוכחת אשמת המשיב. בטיעוניה העלתה ב"כ המשיב ספקות ותזות חלופיות כדי להפריך את המארג הראיתי שהוצג, תוך שהטילה דופי בחלק מהראיות שהוצגו, אולם, גם בעניין זה לא נותר אלא להפנות לכללים שנקבעו בפסיקה, שלפיהם ייקבע כרסום בראיות המבוסס על מהימנות העדות רק באותם מקרים בהם "חוסר המהימנות זועק מן הראיה ונוטל ממנה לחלוטין את כוחה בתור שכזאת" [בש"פ 6103/20 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 22 (21.9.2020)]. לא זה המקרה שלפנינו.

ניתנה היום, י"ג אייר תשפ"ג, 04 מאי 2023, בנוכחות הצדדים.